

Jeremia 38

Septuaginta (LXX)

1 ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ εἶπεν κύριος ἔσομαι εἰς θεὸν τῷ γένει ισραὴλ καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν

2 οὗτος εἶπεν κύριος εὗρον θερμὸν ἐν ἐρήμῳ μετὰ δὲωλότων ἐν μαχαίρᾳ βαδίσατε καὶ μὴ δλέσητε τὸν ισραὴλ

3 κύριος πόρρωθεν ὥφθη αὐτῷ ἀγάπησιν αἰωνίαν ἡγάπησά σε διὰ τοῦτο εἴλκυσά σε εἰς οἰκτίρημα

4 ἔτι οἰκοδομήσω σε καὶ οἰκοδομηθήσῃ παρθένος ισραὴλ ἔτι λήμψῃ τύμπανόν σου καὶ ἐξελεύσῃ μετὰ συναγωγῆς παιζόντων

5 ἔτι φυτεύσατε ἀμπελῶνας ἐν ὅρεσιν σαμαρείας φυτεύσατε καὶ αἰνέσατε

6 ὅτι ἔστιν ἡμέρα κλήσεως ἀπολογουμένων ἐν ὅρεσιν εφραιμ ἀνάστητε καὶ ἀνάβητε εἰς σιων πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν

7 ὅτι οὗτος εἶπεν κύριος τῷ ιακωβ ἐνφράνθητε καὶ χρεμετίσατε ἐπὶ κεφαλὴν ἑθνῶν ἀκουστὰ ποιήσατε καὶ αἰνέσατε εἶπατε ἔσωσεν κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸ κατάλοιπον τοῦ ισραὴλ

8 ἵδού ἐγὼ ἄγω αὐτοὺς ἀπὸ βορρᾶ καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ἐν ἑορτῇ φασεκ καὶ τεκνοποιήσῃ ὅχλον πολύν καὶ ἀποστρέψουσιν ὅδε

9 ἐν κλαυθμῷ ἐξῆλθον καὶ ἐν παρακλήσει ἀνάξω αὐτοὺς αὐλίζων ἐπὶ διώρυγας ὑδάτων ἐν ὁδῷ ὀρθῇ καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσιν ἐν αὐτῇ ὅτι ἐγενόμην τῷ ισραὴλ εἰς πατέρα καὶ εφραιμ πρωτότοκός μού ἔστιν

10 ἀκούσατε λόγον κυρίου ἔθνη καὶ ἀναγγείλατε εἰς νήσους τὰς μακρότερον εἶπατε ὁ λικμήσας τὸν ισραὴλ συνάξει αὐτὸν καὶ φυλάξει αὐτὸν ὡς ὁ βόσκων τὸ ποίμνιον αὐτοῦ

11 ὅτι ἐλυτρώσατο κύριος τὸν ιακωβ ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ

12 καὶ ἤξουσιν καὶ εὐφρανθήσονται ἐν τῷ ὅρει σιων καὶ ἤξουσιν ἐπ' ἀγαθὰ κυρίου ἐπὶ γῆν σίτου καὶ οῖνου καὶ καρπῶν καὶ κτηνῶν καὶ προβάτων καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτῶν ὕσπερ ἔχοντος ἔγκαρπον καὶ οὐ πεινάσουσιν ἔτι

13 τότε χαρήσονται παρθένοι ἐν συναγωγῇ νεανίσκων καὶ πρεσβῦται χαρήσονται καὶ στρέψω τὸ πένθος αὐτῶν εἰς χαρμονὴν καὶ ποιήσω αὐτοὺς εὐφραινομένους

14 μεγαλυνῶ καὶ μεθύσω τὴν ψυχὴν τῶν ἱερέων υἱῶν λευι καὶ ὁ λαός μου τῶν ἀγαθῶν μου ἐμπλησθήσεται

15 οὗτος εἶπεν κύριος φωνῇ ἐν ραμα ἡκούσθη θρήνου καὶ κλαυθμοῦ καὶ ὀδυρμοῦ ραχὴλ ἀποκλαιομένη οὐκ ἦθελεν παύσασθαι ἐπὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς ὅτι οὐκ εἰσίν

16 οὗτος εἶπεν κύριος διαλιπέτω ἡ φωνή σου ἀπὸ κλαυθμοῦ καὶ οἱ ὄφθαλμοί σου ἀπὸ δακρύων σου ὅτι ἔστιν μισθὸς τοῖς σοὶς ἔργοις καὶ ἐπιστρέψουσιν ἐκ γῆς ἐχθρῶν

17 μόνιμον τοῖς σοῖς τέκνοις

18 ἀκοήν ἡκουσα εφραιμ ὁδυρομένου ἐπαίδευσάς με καὶ ἐπαιδεύθην ἐγώ ὥσπερ μόσχος οὐκ ἐδιδάχθην ἐπίστρεψόν με καὶ ἐπιστρέψω ὅτι σὺ κύριος ὁ θεός μου

19 ὅτι ὕστερον αἰχμαλωσίας μου μετενόησα καὶ ὕστερον τοῦ γνῶναι με ἐστέναξα ἐφ' ἡμέρας αἰσχύνης καὶ ὑπέδειξά σοι ὅτι ἔλαβον ὀνειδισμὸν ἐκ νεότητός μου

20 οὗτος ἀγαπητὸς εφραιμ ἐμοὶ παιδίον ἐντρυφῶν ὅτι ἀνθ' ὃν οἱ λόγοι μου ἐν αὐτῷ μνείᾳ μνησθήσομαι αὐτοῦ διὰ τοῦτο ἔσπευσα ἐπ' αὐτῷ ἐλεῶν ἐλεήσω αὐτόν φησὶν κύριος

21 στῆσον σεαυτήν σιων ποίησον τιμωρίαν δὸς καρδίαν σου εἰς τοὺς ὅμιλους ὁδὸν ἦν ἐπορεύθης ἀποστράφητι παρθένος ισραὴλ ἀποστράφητι εἰς τὰς πόλεις σου πενθοῦσα

22 ἔως πότε ἀποστρέψεις θυγάτηρ ἡτιμωμένη ὅτι ἔκτισεν κύριος σωτηρίαν εἰς καταφύτευσιν καινήν ἐν σωτηρίᾳ περιελεύσονται ἄνθρωποι

23 οὕτως εἶπεν κύριος ἔτι ἐροῦσιν τὸν λόγον τοῦτον ἐν γῇ ιουδα καὶ ἐν πόλεσιν αὐτοῦ ὅταν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ εὐλογημένος κύριος ἐπὶ δίκαιον ὅρος τὸ ἄγιον αὐτοῦ

24 καὶ ἐνοικοῦντες ἐν ταῖς πόλεσιν ιουδα καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ ἄμα γεωργῷ καὶ ἀρθήσεται ἐν ποιμνίῳ

25 ὅτι ἐμέθυσα πᾶσαν ψυχὴν διψῶσαν καὶ πᾶσαν ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησα

26 διὰ τοῦτο ἔξηγέρθην καὶ εἶδον καὶ ὁ ὑπνος μου ἡδύς μοι ἐγενήθη

27 διὰ τοῦτο ἵδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ σπερῶ τὸν ισραὴλ καὶ τὸν ιουδαν σπέρμα ἀνθρώπου καὶ σπέρμα κτήνους

28 καὶ ἔσται ὥσπερ ἐγρηγόρουν ἐπ' αὐτοὺς καθαιρεῖν καὶ κακοῦν οὕτως γρηγορήσω ἐπ' αὐτοὺς τοῦ οἰκοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν φησὶν κύριος

29 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐ μὴ εἴπωσιν οἱ πατέρες ἔφαγον ὅμφακα καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἡμωδίασαν

30 ἀλλ' ἡ ἔκαστος ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἀμαρτίᾳ ἀποθανεῖται καὶ τοῦ φαγόντος τὸν ὅμφακα αἰμωδιάσουσιν οἱ ὀδόντες αὐτοῦ

31 ἵδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ διαθήσομαι τῷ οἴκῳ ισραὴλ καὶ τῷ οἴκῳ ιουδα διαθήκην καινήν

32 οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἦν διεθέμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἔξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου καὶ ἐγώ ἡμέλησα αὐτῶν φησὶν κύριος

33 ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ ισραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας φησὶν κύριος διδοὺς δώσω νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν γράψω αὐτούς καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν

34 καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἔκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ καὶ ἔκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ λέγων γνῶθι τὸν κύριον ὅτι πάντες εἰδήσουσίν με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ ἔως μεγάλου αὐτῶν ὅτι ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι

35 ἐὰν ὑψωθῇ ὁ οὐρανὸς εἰς τὸ μετέωρον φησὶν κύριος καὶ ἐὰν ταπεινωθῇ τὸ ἔδαφος τῆς γῆς κάτω καὶ ἐγώ οὐκ ἀποδοκιμῶ τὸ γένος ισραὴλ φησὶν κύριος περὶ πάντων ὃν ἐποίησαν

36 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ δοὺς τὸν ἥλιον εἰς φῶς τῆς ἡμέρας σελήνην καὶ ἀστέρας εἰς φῶς τῆς νυκτός καὶ κραυγὴν ἐν θαλάσσῃ καὶ ἐβόμβησεν τὰ κύματα αὐτῆς κύριος παντοκράτωρ ὅνομα αὐτῷ

37 ἐὰν παύσωνται οἱ νόμοι οὗτοι ἀπὸ προσώπου μου φησὶν κύριος καὶ τὸ γένος ισραὴλ παύσεται γενέοθαι ἔθνος κατὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας

38 ἵδού ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις τῷ κυρίῳ ἀπὸ πύργου αναμεηλ ἔως πύλης τῆς γωνίας

39 καὶ ἔξελεύσεται ἡ διαμέτρησις αὐτῆς ἀπέναντι αὐτῶν ἔως βουνῶν γαρηβ καὶ περικυκλωθήσεται κύκλῳ ἐξ ἐκλεκτῶν λίθων

40 καὶ πάντες ασαρημαθ ἔως ναχαλ κεδρων ἔως γωνίας πύλης ἵππων ἀνατολῆς ἀγίασμα τῷ κυρίῳ καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ἐκλίπῃ καὶ οὐ μὴ καθαιρεθῇ ἔως τοῦ αἰῶνος